

ת"פ 51332/10-15 - מדינת ישראל נגד אורון זנטי

בית המשפט המחוזי בנצרת

06 נובמבר 2016

ת"פ 51332-10-15 מדינת ישראל נ' זנטי

ת"פ 51353-10-15

פרק פמז 3616/15

לפני כבוד השופט ג'ורג' אזולאי
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אורון זנטי

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד אור לרנר.

מטעם הנאשם: עו"ד קובי סודרי.

הנאשם: הופיע.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר, הכולל שלושה אישומים, בביצוע עבירה של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (שתי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), עבירה של **ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות** (שתי עבירות) לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 25 וסעיף 29 לחוק העונשין וכן בעבירה של **סחיטה באיומים** (שלוש עבירות) לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. הנאשם יצר באופן שיטתי, בשלושה מקרים שונים, מצג דברים שקרי בפני שלושה גברים, לפיו בשל קשר שניהלו עם בחורה, אשר היתה דמות פיקטיבית או פעלה מטעמו של הנאשם, עומדים לפגוע בחייהם או בחיי בני משפחתם.

הבחורה הוצגה כקשורה למשפחת פשע, והובהר לכל אחד מאותם גברים כי "יצא חוזה" לפגיעה בחייהם, וכי אם לא

עמוד 1

ישלמו את סכום הכסף שנדרש (להלן: "דמי הסחיטה"), יפגעו בחייהם. במסגרת מצג השווא, הוצג הנאשם כאיש הקשר מטעמה של משפחת הפשע אשר היה אמור להיפגש עם כל אחד מהגברים ולקבל מהם את דמי הסחיטה. הגברים, אשר האמינו למצג השווא, חששו מאוד לחייהם.

אחד הגברים העביר לנאשם בשל האיומים שהופנו כלפיו סכומי כסף בסך כולל של 12,000 ₪ וגבר נוסף העביר סכום כסף בסך כולל של 3,000 ₪. הגבר השלישי פנה למשטרה, קודם העברת הכסף ודיווח על סחיטה.

האישום הראשון

בתאריך 29/3/15, יצר המתלונן ר"א (להלן: "ר"א") קשר באמצעות אתר אינטרנט, עם דמות נשית בשם קארין מעכו (להלן: "קארין") הקשורה לנאשם.

במהלך מספר שיחות שניהל ר"א עם קארין טענה בפניו, כי היא נמצאת בהליכי גירושין, וכי היא חייבת לעורך דינה ששמו "משה", סכום של כ- 12,000 ₪ (להלן: "הכסף"). ר"א אמר לקארין כי יסייע לה להשיג סכום זה וזו העבירה לו את מספר הטלפון הנייד של הנאשם, בהציגה מצג שווא, כאילו מדובר בעורך דין שטיפל בעניינה.

בשיחות נוספות בין ר"א לקארין בתאריך דלעיל, איימה היא עליו כי אם לא ידאג להעביר לאותו עורך דין את הכסף, תשלח למקום מגוריו את המאפיה הקווקזית שבעלה משויך לה, על מנת ש"יפוצצו אותו במכות ויחסלו אותו".

מיד לאחר שיחות אלה יצר הנאשם או אחר שחבר לו, על דעתו ובידיעתו קשר עם ר"א, הציג עצמו כאותו "משה", שאל את ר"א מתי הוא מתכוון להעביר לו את הכסף, ואיים עליו כי אם לא יביא את הכסף הוא ידאג ש"יטפלו בו". ר"א אשר חשש מאיומים אלה ענה, כי ישלם עוד בערב של אותו יום סכום כספי, והשניים קבעו להיפגש בבית קפה הסמוך לביתו של ר"א. במעמד המפגש, העביר ר"א לנאשם או למי מטעמו סכום של 4,000 ₪.

הנאשם שוב יצר קשר באמצעות אחר עם ר"א, הזדהה בשם "מחמוד" ואיים על ר"א בכך שאמר לו כי השתחרר לאחרונה ממאסר בגין עבירה של רצח, כי הוא נשלח בשם בעלה של קארין על מנת "לסגור עניינים" עם ר"א, ועל מנת שלא יפגעו בו עליו ליצור קשר מידית עם הנאשם. ר"א אשר חשש לחייו, יצר מיד קשר עם הנאשם או אחר שחבר לו על דעתו ובידיעתו, אשר אמר לו בשיחת הטלפון כי הוא חייב לשלם פיצוי לבעלה של קארין בשל הפגיעה בכבודו. בפחדו הרב ובשל האיומים שהושמעו, הבטיח ר"א כי ינסה לארגן ולהעביר סכום נוסף של כ- 8,000 ₪ (להלן: "הסכום הנוסף"). באותו יום לאחר שארגן את הסכום הנוסף, נפגש שוב עם הנאשם או אחר שחבר לו על דעתו ובידיעתו, בבית קפה הסמוך לביתו, והעביר לו את הסכום הנוסף.

הנאשם או אחר שחבר לו, התקשר מספר פעמים לטלפון של ר"א ודרש כי יעביר לידיו סכום כסף נוסף בסך של 8,000 ₪ שוב, לפיצוי בשל הפגיעה בכבוד של בעלה של קארין. בשלב זה ובשל חששו הרב לחייו ניגש ר"א לתחנת המשטרה והתלונן על מעשים אלה.

האישום השני

בתאריך 12/4/15, או בסמוך לכך, יצר ע"ת באמצעות אתר אינטרנט, קשר עם דמות נשית הקשורה לנאשם בשם רעות (להלן: "רעות"). במהלך מספר שיחות שניהלו השניים באמצעות האתר, העביר ע"ת לרעות את מספר הטלפון הנייד שלו.

בתאריך 13/4/15 התקשר הנאשם, או אחר שחבר לו, על דעתו ובידיעתו לע"ת, הזדהה בשם "מחמוד" אמר שהינו "חייל של משפחת איסקוב", ואיים על ע"ת כי מאחר שבעלה של רעות גילה על הקשר בינו לרעות, הוא ועבריינים נוספים עימם הוא בקשר הוציאו עליו "חוזה" וכי עליו להגיע ל"הסדר" עם בעלה של רעות - אחרת חייו בסכנה.

יום למחרת יצר שוב הנאשם או אחר שחבר לו, על דעתו ובידיעתו עם ע"ת, הזדהה בשם מחמוד ואיים עליו באומרו שיגיע לביתו, יזרקו עליו רימון, יכו וידקרו אותו אם לא יעביר מידית סכום של 15,000 ₪ (להלן: "הכסף"). עוד הוסיף "מחמוד" כי אם הכסף לא יועבר במידית, יתווסף לכסף קנס, ובנוסף כי יגיעו אליו, לאשתו ולביתו ויפגעו בהם.

בפחדו הרב מהאיומים, הסכים ע"ת לשלם את הכסף, ובאותה שיחת הטלפון, הנאשם או מי מטעמו, מסר לע"ת טלפון נוסף אשר מחזיק ברשותו הנאשם ואמר לו כי עליו להתקשר למספר זה, ולשוחח עם אדם בשם "יניב מזרחי" ולהסדיר עימו את העברת הכסף לבעל של רעות.

לאחר השיחה ובשל האיומים התקשר ע"ת מיד לאחר מכן למספר הטלפון הנייד אשר נמסר לו. הנאשם או מי מטעמו, על דעתו ובידיעתו ענה לשיחה והציג עצמו כיניב מזרחי. בשיחה זו ע"ת הבטיח כי יגש יום למחרת לבנק על מנת לראות כיצד יוכל לארגן את הכסף.

בין המועדים 14/4/15 ועד ליום 18/4/15 התקשר הנאשם, או אחר שחבר לו, על דעתו ובידיעתו, פעמים רבות לע"ת ואיים עליו כי לא ישלם את הכסף במיידית, יגדל חובו של ע"ת לסכום של 100,000 ₪, וכן ידאג שיגיעו לביתו ויפגעו בו. בשלב זה ובשל חששו הרב לחייו, ניגש ע"ת לתחנת המשטרה והתלונן על המעשים.

האישום השלישי

בתאריך 28/9/15, יצר ל"ג באמצעות אתר אינטרנט קשר עם דמות נשית הקשורה לנאשם בשם רווית (להלן: "רווית"). במהלך השיחה שניהל ל"ג עם רווית, העבירה לו רווית דרך האינטרנט מספר נייד של הנאשם אשר טענה כי הינו שלה, וביקשה מל"ג ליצור עימה קשר במספר טלפון זה. ל"ג עשה כבקשתה, העביר לה את מספר הטלפון שלו וזמן מה לאחר מכן התקשרה רווית באמצעות הטלפון של הנאשם אל ל"ג ושוחחה עימו מספר דקות.

יום למחרת, התקשר הנאשם או אחר שחבר לו, לל"ג, הזדהה בשם "איברהים" ואיים עליו באומרו כי הוא ובעלה של רווית משתייכים למשפחת פשע, ובעלה של רווית הורה לו לחסל אותו. עוד אמר כי הם יודעים עליו הכל, כיצד הוא נראה והיכן הוא מתגורר. כן אמר לו כי על מנת שאיום חיסולו של ל"ג לא יוצא לפועל, עליו להעביר אליהם סכום של 5,000 ₪ (להלן: "הכסף"). באותה שיחת טלפון העביר הנאשם, או מי מטעמו לל"ג מספר טלפון שהינו למעשה טלפון השייך לנאשם, באומרו לו כי מדובר בטלפון של אדם בשם "יניב" שאליו צריך הוא להעביר את הכסף על מנת שאיום חיסולו לא יצא לפועל.

בתאריך 30/9/15 שוב יצר הנאשם או אחר שחבר לו, על דעתו ובידיעתו, קשר עם ל"ג, הזדהה שוב כ"איברהים" ושאל מדוע ל"ג עוד לא יצר קשר עם אותו יניב. בחששו לחייו, התקשר ל"ג מיד למספר הטלפון שקיבל - שהינו כאמור לעיל מספר הטלפון של הנאשם. במהלך השיחה עם הנאשם אשר הזדהה בשם יניב, אמר ל"ג לנאשם כי הוא יוכל לשלם בינתיים רק 1,000 ₪ מתוך סכום הכסף שדרש הנאשם שישלם. הנאשם ול"ג קבעו להיפגש בחניית תחנת הדלק "יונס" של הישוב טורעאן (להלן: "**תחנת הדלק**") על מנת של"ג יעביר לנאשם 1,000 ₪. מספר שעות לאחר השיחה, נפגשו ל"ג והנאשם בתחנת הדלק ול"ג העביר לנאשם סכום של 1,000 ₪.

בתאריך 11/10/15, שוב יצר הנאשם, או אחר שחבר לו, קשר עם ל"ג, הזדהה שוב כ"איברהים" ושאל בכעס את ל"ג מדוע עד עכשיו הוא לא שילם את יתרת הכסף כפי שהבטיח שישלם. בחששו מהנאשם, אמר לו ל"ג כי ידאג להעביר את יתרת הכסף שנותר לו לשלם. ל"ג, אשר עוד מספר ימים קודם התלונן בתחנת המשטרה על מעשים אלה, עשה כהוראת הנאשם, יצר עימו קשר וסיכם להיפגש עימו בתחנת הדלק ביום למחרת. בתאריך 12/10/15, ניפגש ל"ג עם הנאשם בתחנת הדלק והעביר לו סכום נוסף בסך של 2,000 ₪. במעמד העברת סכום כסף זה נתפס הנאשם בידי שוטרים שהיו במקום.

הסדר טיעון

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו יוגש כתב אישום מתוקן, בעובדותיו יודה ויורשע הנאשם, יוגש תסקיר לעניין העונש אשר לא יהא בהמלצותיו כדי לחייב את המאשימה. עוד סוכם, שכתנאי להסדר על הנאשם יהא להשיב את סכומי הכסף שנלקחו מהמתלוננים כמפורט בפרוטוקול הדיון מיום 14/6/16.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם הינו רווק כבן 35, תושב מושב שומרה. לאחר סיום לימודיו התגייס לצבא ושירת שירות צבאי מלא. עובד במשק המשפחתי במושב. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. בהתייחסו למיוחס לו מסר הנאשם, כי התחבר לאנשים "מפוקפקים". הנאשם ביטא צער וחרטה בגין העבירות שביצע, עליהן לוקח אחריות מלאה. כמו כן, ביטא אמפתיה כלפי המתלוננים, הביע צער על הנזקים שגרם להם ותאר את רצונו להתנצל בפניהם ולפצותם, כשלדבריו השיב את סכומי הכסף כפי שסוכם בהסדר הטיעון. שירות המבחן התרשם, כי מדובר באדם המנהל אורח חיים נורמטיבי ביסודו ללא מאפיינים אנטיסוציאליים או אלימים מובהקים באישיותו. ניכר כי הוא מתפקד היטב בהיבט התעסוקתי ומשקיע רבות בתחום עבודתו. הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו, מביע חרטה עליה ובכווח לבחון בצורה ביקורתית את הגורמים להתנהלותו הבעייתית. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, אם כי עשוי לפחות ככל שהנאשם ימשיך וישתף פעולה בטיפול בשירות.

שירות המבחן המליץ שלא למצות עם הנאשם את הדין ולתת בכורה לשיקולי השיקום. המליץ על צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, זאת לצד ענישה שתאפשר את קיום הצו.

טיעונים לעונש:

5. ב"כ המאשימה טענה, כי הערך המוגן אשר נפגע בעבירות אלה בהן הורשע הנאשם הוא חופש הרצון, חופש הפעולה והבחירה של המרומים והבטחת רכושו של האדם מפני פגיעה שלא כדין, זכות הקניין. הנסיבות המחמירות המתלוות לאישומים בהם הורשע הנאשם - כמות המעשים שבוצעו בזה אחר זה, הנזק שנגרם למתלוננים ומידת התחכום - מלמדות על מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן. הנאשם ביצע עבירות אלה מתוך בצע כסף ולמען תועלתו האישית. המאשימה סבורה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד. לטענתה מתחם העונש הולם לכל אחד מן האישומים נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הודה במיוחס לו, פיצה את המתלוננים במסגרת ההסדר והינו נעדר עבר פלילי. משכך סבורה כי העונש הראוי שיוטל על הנאשם, בכל אישום, קרוב לרף התחתון של המתחם, כאשר העונש הכולל הראוי הינו לא פחות משלוש שנות מאסר בנוסף למאסר מותנה ארוך ומרתיע.

6. ב"כ הנאשם סבור כי מתחם הענישה במקרה דנא צריך לנוע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות עד לתקופת מאסר לריצוי בפועל, כאשר בכל מתחם שבית המשפט יקבע, סבור כי יש לסטות ממנו לקולא, נוכח נסיבות הנאשם ושיקול השיקום בעניינו.

באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה טען כי הנאשם פעל יחד עם אחרים, כאשר הוא לא היה היוזם או המוביל ועל פניו אפשר ללמוד מנסיבות המעשה, במיוחד אלו של האישום השלישי, על תפקידו הנמוך באותה התקשרות עבריינית, כאשר הוא היה זה שנשלח לפגוש את נפגע העבירה, ולקבל ממנו כספים, בגלוי, במקום ציבורי ובשעות היום. הנאשם הוא היחיד שנחשף ונגלה בזהותו האמיתית והכי קל לתפסו. יש בכך גם להעיד כי התפקיד שלו היה נמוך יותר מאחרים המעורבים בסיפור, חלקו פחות מרכזי בעניין זה. עוד טען, כי לא נגרם נזק גופני למי מנפגעי העבירה, הנזק שנגרם, רק לשניים מבין המתלוננים, היה נזק ממוני, בסכומים שנחשבים נמוכים, לאחד 12,000 ₪ ולשני 1,000 ₪, כאשר המתלונן השלישי לא נכנע לאיומים והתלונן מיידית במשטרה. באשר לטענות המאשימה לעניין היקף הנזקים, לא הוגשו לבית המשפט הצהרות נפגעי עבירה המצביעות על נזקים נוספים מעבר לנזק הממוני. הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה פורטו בהרחבה בתסקיר - עברו הנקי של הנאשם, אורח חייו הנורמטיבי והיצרני, השירות הצבאי המלא, הנסיבות האישיותיות שהובילו אותו לביצוע העבירה, דבר אשר יש בו כדי להעיד שלא בצע הכסף היה המניע המוביל, התנהגותו במהלך ההליך המשפטי - הודה, התחרט, קיבל אחריות ופיצה את הנפגעים בסכומים גבוהים מאלו שניטלו מהם בפועל והשתלבותו המוצלחת בהליך שיקומי ממושך, שממנו נתרם.

עוד טען כי לכל אלה יש להוסיף את תקופת מעצרו הממשי של הנאשם בין התאריכים 12/10/15-28/1/16, תקופת מעצר הבית המלא שהיתה בהרחקה ניכרת ממקום מגוריו מיום 28/1/16 ועד ליום 14/6/16 אשר לאחריה שהה במעצר בית מלא בביתו, בין המועדים 14/6/16 עד 20/7/16, כאשר שמאז הוא נתון במעצר בית חלקי. ביקש לאמץ את ההמלצה העונשית של שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן, יחד עם ענישה שתאפשר את קיום הצו.

דין ומסקנות:

7. יש לבחון קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

שלב ראשון- ריבוי עבירות או עבירה אחת:

8. הנאשם הורשע בביצוע עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים. אומנם המדובר בריבוי עבירות, בשלושה אישומים שונים ובשלושה מתלוננים שונים, אולם עיון בעובדות כתב האישום מעלה כי המדובר בעבירות המהוות מסכת אירועים אחת קרי תוכנית עבריינית אחת. המעשים המתוארים בכתב האישום בוצעו על פני אותה תקופה ובאותה שיטה. הנאשם חזר על אותו דפוס התנהגות עת יצר מצג שווא בפני שלושה גברים שונים לפיו בשל קשר שניהלו עם בחורה, עומדים לפגוע בחייהם ובחי בני משפחתם. המתלוננים אשר חששו לחייהם העבירו לידי הנאשם סכומי כסף.

מקרה זה מכונה בתיקון 113 לחוק "ריבוי עבירות" ולגביו נקבע כך בסעיף 40(א) לחוק העונשין - "הרשיע בית המשפט נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40(א) לאירוע כולו, ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע". משכך אמשיך בבחינת השלב השני, במסגרתו אקבע מתחם עונש הולם לאירוע כולו.

שלב שני- קביעת מתחם העונש ההולם:

א. הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו :

9. הערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע מעשיו של הנאשם הינם זכות הקניין, שלום הציבור, ביטחון, חירותו, פרטיותו, כבודו ושלווה. באשר לעבירת הסחיטה קבע בית המשפט העליון במסגרת ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20/9/2015) כי :

"סחיטה באמצעות איומים פוגעת באופן ניכר בשלום הציבור, בשגרת חיו ובביטחון. עבירה זו פוגעת במרקם חייהם של הנסחטים, במישור האישי והכלכלי. המבצע אותה בוחר לעשות לעצמו דין עצמי ופוגע בקניינו ובחירותו של קורבן העבירה..."

עוד צוין בע"פ 1725/07 מדינת ישראל נ' אבו סעיד (ניתן ביום 14/05/07) באשר לעבירת הסחיטה באיומים כי "... המדובר בעבירות שיש בהן שפל מדרגה מוסרי מיוחד; בע"פ 9839/06 מדינת ישראל נ' חבני (טרם פורסם) ציינה חברתי השופטת ברלינר, כי "סחיטה היא עבירה שיש בה יסוד של שפלות לצד ההיבט הרכושי שבה". שפלות זו מתבטאת בהשגת רווחים קלים על חשבון הזולת, תוך הטלת אימה ופחד עד כדי חשש לחיים ולמשפחה".

במקרה דנא פגע הנאשם במעשיו בערכים המוגנים פגיעה רבה, אולם לא ניתן לומר כי הפגיעה בהם מצויה ברף הגבוה.

ב. מדיניות הענישה :

10. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, כי קשת הענישה בעבירות אלה הינה רחבה ומגוונת, כאשר ככלל המגמה היא להשית על המורשעים בעבירות אלו מאסר בפועל, כפי שיפורט להלן:

- ע"פ 8116/11 **עלקם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22/4/12) - המערער הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של סחיטה באיומים. הרקע לפרשה הינו היעלמות ילד כבן 5 מביתו בכפר דורא שברשות הפלסטינית וסחיטת כספים ממשפחתו של הילד בטענה כי המערער הוא ישראלי המתווך בין החוטפים לבין המשפחה, אף שלמערער לא היה קשר כלשהו להיעלמות הילד. בית המשפט המחוזי גזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע כי המדובר בעבירה מכוערת אשר בוצעה במשך מספר ימים ותוך ניצול מצוקה קשה אליה נקלעה משפחתו של ילד רך בשנים אשר נחטף ומקום הימצאו לא נודע. עוד צוין, כי אין מדובר במעידה של רגע אלא "בתכנון מתמשך והולך שיש בו הן מימד של איום והן מימד של אכזריות המתבטא בניצול מצוקת החלש". בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער על חומרת העונש.
- ע"פ 1430/12 **אבולקיעאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14/4/13) - המערער הורשע בעבירה של סחיטה בכוח, בשלוש עבירות של סחיטה באיומים ובשתי עבירות של איומים. המערער במעשיו ביקש לכפות על החברה היזמית, בדרכי איום, להעביר לו כספים ועבודות בנייה נוספות, כאשר בד בבד הוא ביצע "מעשי סחיטה 'משניים' נגד קורבנות 'תמימים' בתכלית". הכוונה לבעלי מקצוע שהגיעו לאתר הבנייה, עליהם הטיל את אימתו, אילצם לחדול מעבודתם באתר, הביא לשיתוקה של מלאכת הבנייה לפרקי זמן לא קצרים, וקיפח את פרנסתם. בית המשפט המחוזי גזר עליו **12 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, מאסר על תנאי, קנס בסך 15,000 ופיצוי למתלון בסך 2000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש. המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שירת בצבא, בעל חוות דעת חיוביות.
- בע"פ 838/07 **מדינת ישראל נ' אלי אריש** (ניתן ביום 08/11/2007) - הנאשם הורשע בעבירה של סחיטה באיומים ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן לפיו יחד עם שותפו לכתב האישום, גבה באלומות ובאיומים חוב אותו חב המתלון לאדם אחר. עבירה זו ביצע הנאשם בעת שאמור היה לשהות במעצר בית חלקי, שרשאי היה לצאת ממנו לצורכי עבודתו בלבד. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 5,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעור המדינה על קולת העונש והותיר את גזר הדין על כנו.

המאשימה צירפה פסיקה מטעמה אשר חלקה תובא להלן:

- ע"פ 3304/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11/3/13) - המערער הורשע בעבירה של סחיטה באיומים ובשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט המחוזי גזר עליו, בין היתר, **28 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם סחט את המתלוננת באיומים על רקע מערכת יחסים רומנטית אסורה ואף תקף אותה.

המדובר במערער אשר לחובתו 5 הרשעות קודמות ושני עונשי מאסר בפועל קודמים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו.

בע"פ 5769/14 **אלרואי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20/9/15) - הורשע המערער בשני אישומים שונים בעבירת סחיטה באיומים. המערער דרש משני מתלוננים שונים סכומי כסף ניכרים בתמורה לאי פרסום מידע מביך אודותיהם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם, לכל אחד מן האישומים, שנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 5.5 שנות מאסר בפועל (העונש כולל בתוכו הפעלת מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חודשים). בית המשפט העליון התערב בעונשו של המערער בשל עקרון אחידות הענישה והפחית בעונשו שישה חודשי מאסר בפועל. בסופו של יום הוטלו על הנאשם 24 חודשי מאסר בגין כל אישום (ובגין שני האישומים יחד 48 חודשי מאסר בפועל. לכך יש להוסיף את המאסר המותנה בר ההפעלה, כך שבסך הכל היה עליו לרצות **60 חודשי מאסר בפועל**). המדובר במערער בעל עבר פלילי מכביד, מכור לסמים, שריצה מאסרים בעברו, לא הפגין אמפתיה לקורבנותיו ואין כל שיקולי שיקום בעניינו. כמו כן, ביצע חלק מהמיוחס לו בעודו אסיר כאשר לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה שעניינו עבירות רכוש מסוג פשע.

ע"פ 1106/11 **מדינת ישראל נ' תום ואקנין** (ניתן ביום 29/6/11) - הנאשם הורשע בסחיטה באיומים בנסיבות מחמירות (מספר עבירות). בית המשפט המחוזי גזר עליו, בין היתר, 9 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל נגדו מאסר על תנאי למשך 6 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון קבע כי **"רף הענישה הגבוה שנקבע לעבירה, מהווה כלל מנחה בדבר העונש שיש לגזור על הדורסים את הוראות החוק ברגל גסה. סבורני, כי העונש שהושת על המשיב בבית משפט קמא אינו פוסע בשביל הענישה המתאימה, ולא משקף את חומרת מעשיו של המשיב..."**. המדובר בנאשם בעל עבר פלילי מכביד ונדון בעברו 5 פעמים לעונשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של הנאשם וגזר עליו **שנתיים וחצי מאסר** תחת העונש של 9 חודשים שנקבע בגזר הדין וקבע כי שאר רכבי גזר הדין יוותרו על כנם.

ת"פ (ת"א) 40287/07 **מדינת ישראל נ' אדוראד נסימוב** (ניתן ביום 22/5/08) - הנאשם הורשע, במסגרת חמישה אישומים שונים, בעבירות של קבלת דבר במרמה, ניסיון לקבל דבר במרמה, סחיטה באיומים, התחזות לאדם אחר, גניבה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף. הנאשם הכיר נשים באמצעות האינטרנט וסחט מהן סכומי כסף גבוהים, בסכום כולל של מאות אלפי שקלים, בטענות כוזבות. בית המשפט המחוזי גזר עליו **40 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי לקורבנותיו. בית המשפט ציין כי יש לשים דגש מיוחד על מרמת הזהות באמצעות האינטרנט, כאשר הגישה קלה והשכנוע והפיתוי קלים מאוד לביצוע, מתוך שרבים הנזקקים לאתרי היכרויות ופונים אל בני זוג המציגים עצמם באותם אתרים. הנאשם ראוי לעונש מאסר משמעותי כזה מחמת מעשי המרמה הקשים שלו ובגין עבירות הסחיטה הבוטות שביצע. עוד ציין, כי הנימוק המרכזי להקלה מסויימת בעונשו של הנאשם נעוץ במצבו הנפשי. לנאשם הרשעה קודמת אחת.

הסנגור צירף אף הוא פסיקה מטעמו - אשר ניתנה על ידי בית המשפט המחוזי, במסגרתה הוטלו על נאשמים שביצעו,

בין היתר, עבירה של סחיטה באיומים, עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות - כפי שחלקה תובא להלן:

• ת"פ (ב"ש) 3993-11-10 מ"י נ' מאור פרי (ניתן ביום 6/6/11) - הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של קשר לפשע, סחיטה בכוח וסחיטה באיומים. הנאשמים קשרו קשר עם אחר לקבל כספים מלקוחה שרכשה מהם נעליים והשיקים שנתנה חזרו מחוסר כיסוי, באמצעות סחיטה. במסגרת הסדר הטיעון סוכם, כי על הנאשמים יושתו עונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועל הנאשם 3 יושת מאסר מותנה בלבד בשל העובדה כי אינו כשיר לבצע עבודות שירות נוכח בעיותיו הרפואיות. עוד צוין כי ב"כ הצדדים עתרו לקבל את הסדר הטיעון נוכח עברם הקל של הנאשמים, הקשיים הראייתיים והחיסכון בזמן שיפוטי. משכך על נאשם 1 נגזרו **6 חודשי עבודות שירות** ועל הנאשם 2 נגזרו **4 חודשי עבודות שירות**.

• ת"פ (ב"ש) 8188/08 מדינת ישראל נ' אוהד פרץ (ניתן ביום 10/3/10) - הנאשם 1 הורשע במסגרת הסדר טיעון על פי הודאתו בעבירות של סחיטה באיומים, איומים ופגיעה בפרטיות. הנאשם ניסה משך מספר ימים להטיל אימים על המתלוננת, אשתו לשעבר ממנה נפרד ונתגלע ביניהם סכסוך בהליך גירושין, וכן על המתלונן אשר בבעלותו חנות מכולת בה החלה לעבוד המתלוננת. במסגרת הסכמה בין הצדדים, נוכח העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולאור העובדה כי התגרש בינתיים מהמתלוננת, ביקשה התביעה להשית עליו 6 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי לשני המתלוננים. בית המשפט גזר על הנאשם **5 חודשי עבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים.

• ת"פ (חי') 17706-10-14 מ"י נ' שאדי זועבי (ניתן ביום 19/7/15) - הנאשם הורשע בביצוע מעשה מגונה, הטרדה מינית והתנכלות וסחיטה באיומים, אשר ביצע כלפי קטינה שהכיר ברשת האינטרנט. בית המשפט המחוזי גזר עליו **6 חודשי עבודות שירות**, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך ₪ 20,000. המדובר בנאשם צעיר נעדר עבר פלילי.

ג. הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

11. בשלב זה אין מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אולם על מתחם הענישה להיות מותאם באופן ספציפי לנסיבות ביצועה של העבירה ולמידת אשמתו של הנאשם.

12. בענייננו, אתן דעתי לכך שהעבירה בוצעה תוך תכנון מוקדם, תחכום ושיטתיות אשר כללו יצירת דמות פיקטיבית באינטרנט באמצעותה "צד" הנאשם קורבנותיו ובהמשך סחט אותם באיומים על מנת לקבל מהם סכומי כסף. אין עוררין על כך שהסיבה אשר הביאה את הנאשם לביצוע העבירה דנא הינה בצע כסף, אף אם אין המדובר בסכומים גבוהים ועל אף התרשמות שירות המבחן כי העבירה בוצעה בשל מניעים אישיותיים. חומרה נוספת מצאתי בעובדה כי העבירה החלה באמצעות האינטרנט, אשר הגישה אליו, יכולת השכנוע והביצוע באמצעותו הינם קלים לביצוע ורבים העושים בו שימוש, יכולים למצוא עצמם קורבן למעשה סחיטה באיומים, כפי שאירע במקרה דנא.

13. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרם לשניים מהמתלוננים נזק כספי אשר מסתכם בסך של ₪ 13,000 בלבד. עם זאת לא

ניתן להתעלם מהנזקים העקיפים שמבצעי עבירה זו גורמים עת חודרים הם לפרטיות של אחרים ופוגעים בתחושת ביטחונם ושלוות נפשם ובענייננו של שלושת המתלוננים.

14. באשר לטענת הסנגור כי עבירת קבלת הדבר במרמה שמיוחסת לנאשם, היתה צריכה לבלוע בתוכה את עבירת הסחיטה באיומים, סבורני כי דינה להידחות. לטענתו, העבירה היתה איום והאיום הוא כוזב ולכן יש בליעה של האיום בתוך המרמה. עוד טען כי המדובר באיומים טלפוניים בלבד, איומי מרמה אשר לא היתה כוונה לממשם. ראשית אקדים ואומר כי לא נשמעו ראיות והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ובכלל זה בסעיפי האישום המיוחסים לו. שנית אף לגופו של עניין דין טענתו להידחות. הנאשם קיבל כספים במרמה, משני גברים שונים, לאחר שהציג בפניהם מצג דברים שקרי ואיים עליהם כי אם לא ישלמו את סכום הכסף כנדרש יפגעו בחייהם או בחיי בני משפחתם. אומנם האיומים בוצעו רק באמצעות הטלפון אולם מטרתם היתה להטיל אימה על הקורבנות מה שגרם לשניים מהם להעביר לו כספים.

משכך ניתן לומר, כי עבירת המרמה כרוכה בעבירת הסחיטה ולא בולעת אותה. עבירת הסחיטה באיומים הביאה לידי מעשה - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - תוך יצירת מצג שווא. הנאשם הציג בפני קורבנותיו מצג שווא והסחיטה באיומים הניעה את קורבנותיו להעביר לו את הכספים כאמור. כפי שעולה בכתב האישום שיחות הטלפון שבוצעו אל המתלוננים היו בעלות תוכן מאיים - שאם לא ישלמו יאונה להם או לבני משפחותיהם משהו רע - ולא בכדי שילמו המתלוננים את סכומי הכסף כמתואר בכתב האישום. לא מצאתי חשיבות לשאלה אם האיום התבסס על כוונה לממשו או הסתמך על מצג שווא. בת"פ (מחוזי ת"א) 15128-08-14 **מדינת ישראל נ' אבישג עפרה פרנג'יל** (ניתן ביום 4/3/15) קבע בית המשפט המחוזי כי **"גם איום בפגיעה על-טבעית, מיסטית או קוסמית יכול בנסיבות מסוימות לעלות כדי איום במובנו של סע' 428 לחוק העונשין שעניינה עבירת סחיטה באיומים שהביאה לידי מעשה"** (ראה בעניין זה גם ת"פ 57310-02-16 **מדינת ישראל נ' לוגבינוב** (ניתן ביום 13/7/16)).

15. נוכח האמור לעיל, מתחם הענישה ההולם את מעשי הנאשם נע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל ברף העליון ועונשים נלווים.

גזירת העונש:

16. נסיבותיו האישיות של הנאשם, שאין קשורות בביצוע העבירה, מוצאות ביטוי בעת קביעת עונשו. בענייננו אתחשב בהודאת הנאשם במיוחס לו, בצער ובחרטה שהביע ובפיצוי ששילם למתלוננים. עוד אתחשב בעובדת היותו נעדר עבר פלילי, בכך שביצע שירות צבאי מלא ומהעולה מתסקיר שירות המבחן בדבר אורח חייו הנורמטיבי ביסודו. כמו כן אתן דעתי לנסיבותיו האישיות והאישיותיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר, להמלצת שירות המבחן וכן לדברי הנאשם ואביו בפניי.

17. חרף זאת, כידוע העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות ומחייבות תגובה עונשית מחמירה. בית משפט העליון עמד לא אחת על חומרתה של עבירת הסחיטה באיומים ועל הצורך להטיל בגינה ענישה מוחשית הכוללת רכיב

ממשי של מאסר בפועל בהדגישו כי "... מסכת האיומים שאותה מפעיל הסוחט כלפי הנסחט עלולה פעמים רבות לכפות על הנסחט 'קשר של שתיקה' אשר יקשה עליו להתלונן. מדיניות ענישה מחמירה עשויה לסייע בשבירת קשר השתיקה. יש בכוחה לתמרץ את הנסחט להתלונן ולהרתיע את הסוחט" (ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (20.9.2015)).

18. משכך לא אוכל לקבל את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו מבחן לצד ענישה שתאפשר את קיום הצו. כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, בגדר המלצה בלבד ואין בית המשפט מחויב לפעול לפיה. בע"פ 1170/15 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11/01/16) נקבע כי :

"הכלל הנקוט בפסיקת בית משפט זה הוא שתסקיר שירות המבחן מהווה המלצה שאינה מחייבת את בית המשפט. אמנם שירות המבחן הוא הגורם המקצועי הרלבנטי הבוחן, בין היתר, את מסוכנותו של נאשם ואת הפוטנציאל השיקומי שלו, ועל כן נדרש בית המשפט להביא בחשבון את המלצתו בבואו לקבל החלטה בעניינו של נאשם, אולם מכלול השיקולים והאינטרסים אותם שוקל בית המשפט הוא רחב מאלו אותם שוקל שירות המבחן (ראו: ע"פ 2032/15 ממנ' נ' מדינת ישראל, פסקה 22 (11.8.2015); ע"פ 6341/14 בן איטשי נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (8.7.2015); בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (29.6.2005)).

19. על אף זאת, אתחשב בהתרשמותי החיובית של שירות המבחן מהנאשם ובהמלצתו להעדיף במקרה דנא את שיקולי השיקום ואתן לכך משקל בקביעת העונש המתאים לנאשם ואקל במידה מסויימת בעונשו, כך שעונש המאסר אשר יושת עליו יהא ברף התחתון של מתחם הענישה.

סוף דבר

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני מטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר, מיום 12.10.15 עד 28.1.16.
2. אני מטיל על הנאשם מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.
3. אני מטיל על הנאשם קנס בסך 2,000 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך חודש מהיום. במידה והופקדו כספים במסגרת תיק זה, יש לקזזם עם הקנס.
4. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננים בסך כולל של 19,000 ₪, בהתאם להסדר הטיעון מיום 14/6/16, וזאת תוך חודש ימים מהיום - למתלונן באישום הראשון סך של 17,000 ₪, למתלונן באישום השלישי סך של 2,000 ₪. במידה וקיימים כספים ברשות

המשטרה או בקופת בית המשפט במסגרת תיק זה או תיק המעצר, יקוזז סכום זה מהפיצוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט העליון

ניתן והודע היום ה' חשוון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

אני מחליט לעכב את תחילת ריצוי המאסר עד לתאריך 11.12.16.

במועד זה, במידה ולא תהיה החלטה אחרת של בית המשפט העליון, יתייבב הנאשם לריצוי מאסרו, כשהוא מצויד בתעודה מזהה, בבית המעצר צלמון, לא יאוחר מהשעה 12:00, אלא אם כן עבר מיון מוקדם בהתאם לנוהל שב"ס.

ביכולתו של הנאשם או ב"כ ליצור קשר ישירות עם רס"ר ניצה יעקב, נציגת שב"ס, בטל' 08-9787337, לצורך מיון מוקדם.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשב"ס.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' אזולאי, שופט

הוקלדעלידינאוהבר